

כל השנה הלכות בכל יום
בבוקר לו שהוא בו שלם התא
כל הלמוד זמר בכל יום
בבוקר לו שהוא בו שלם התא



קובץ ראשון
לחדש תשרי

קפסול מלכות רפגו גלות:
בספר הזהר נצא
מהגלות פרחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יחא"י

ל תשרי

ספר זוהר שולחן ערוך שחבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

ב'לשון הקודש לש"ס דף היומי

והוא: זוהר ושלחן ערוך מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוך היומי עם דף גמרא היומי

אמר רבי תנאי משום רבי
שמעון בר יוחאי: אין לו
להקדוש ברוך הוא נבית
גמזי אלא אוצר של ידאת
שמים שפאנד וישקו לו
ידאת ה' היא אוצר עולת
לו. אבל לפוד תולת הפוד
אי אפשר להגיע לפסוד
ידאת שמים.

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזהר ביחד עם שולחן ערוך

הבנף: הגה: ומודדו זה ב'ישר ולא בא'לכסון מן תקרן (בית יוסף).

אם היה רחוק מהבנף מלא קשר גודל ונתקו מחוטי הערב עד שלא נשאר בו פשעור פשר, כיון שהיו בו פשעור בשעה שהטיל בו ציצית זה: הגה: ונתהוין לעשות אימרא סביב הנקב שלא ינתק שם ויהיה פחות מפשעור וכן עושים אמרא בשפת הבגד למטה מהאי טעמא (בית יוסף בשם סמ"ק וכל בו) יש אומרים שבתוך רחב הבגד אין לו שעור, ויש אומרים שדין רחב הבגד כדין הארץ, ונראה דברייהם.

אם הגדיל שקורין אוריליי"ו הוא רחב לא יטיל בו הציציות. ואם הטיל בו, פסול, דעל כנפי בגדיהם כתיב, וזה אינו נחשב מהבגד, אבל עולה הוא לשעור מלא קשר גודל ולהרחקת ג' אצבעות כיון שהנקב בתוך הבגד: הגה: וטוב שימדד שעור קשר גודל בלא הגדיל ויהיה תוך ג' אצבעות עם הגדיל (בית יוסף בשם רש"י ורשב"א).

מנין חוטי הציציות בכל כנף ארבעה כפולים שהם שמונה, ואם הוסיף פסול. יחתך ראשי החוטין הארבעה, ויתחכם בכנף, ויכפלם ואז יהיו ח'.

יזהר לחתך ראשי החוטין לעשותם ח' קדם שיכרף, שאם כרף אפלו חוליא אחת (פי' החלק מהציצית שבין קשר לקשר) וקשר אפלו קשר אחד, ואחר כך התכן פסול, משום תעשה ולא מן העשוי, שהרי בפסול עשאהם.

יח ד' חוטים מצד זה וד' מצד זה ויקשר שני פעמים זה על גב זה, ואחר כך יכרף חוט הארץ סביב השבעה קצת כריכות, וקושר שני פעמים זה על גב זה וחוזר וכוונה, וכן יעשה עד שישלים לחמשה קשרים כפולים וארבעה אורים ביניהם

ואומרת: רבון העולמים, אלה הם שהיו, מכסים אותי בעטוף של מצוה של ציצית, בחמשה קשרים ושלש עשרה חליות לכל צד, ובשלשים ושנים ענפי מצוה. מיד מצוה הקדוש ברוך הוא למלאכי המרכבה של מעלה לטל אותם בכנפיהם, ולפרח עמם ממקום למקום, ולכסות עליהם מכל המזיקים ומלאכי החבלה.

שולחן ערוך

ה. אין עושים הציציות מהצמר הנאחז בקוצים כשהצאן רוכצים ביניהם, ולא מהנימין הנתלשים מהבהמה, ולא משיורי שתי שהאורג משיר בסוף הבגד, והטעם משום בזוי מצוה.

ו. אם עשאהם מצמר גזול פסולים, דכתיב ועשו להם, משלחם: הגה: ודוקא שגזל החוטין אבל אם גזל צמר, ועשאהו חוטים פשרים, מיהו לכתחלה אסור לעשותן (בית יוסף בשם נמוקי יוסף בהלכות ציציות) וילעגין ברכה עין לקמן ריש סי' תרמ"ט (ע' מ"ש ר"ס מ"ז).

ז. חוטים שאולין הלואה היא דלא תדרי בעיניהו וכדיניה דמי.

ח. המשתחוה לבהמה, צמרה פסול לציצית, המשתחוה לפשתן נטוע, פשר לציצית שהרי נשתנה.

ט. יעשה נקב בארץ הטלית לא למעלה מג' אצבעות הינו גודליו (כל בו סימן כ"ב ומנומני וקנה' סמ"ק סי' ל"א) מפני שאינו נקרא כנף, ולא למטה מפשעור שיש מקשר גודל עד סוף הצפון, משום שנאמר על הכנף ואם היה למטה ממלא קשר גודל, היה תחת

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול כלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, אכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכל תימני זוהר תיקון מ"ג)